

EKKLESIAKANSAN HUONEENTAULU (Teh.V.Hotti)

*”Kun Herramme ja Mestarimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus, niin hän tahtoo, että uskovaisten **koko elämä on oleva parannusta**” (Holmquist, Martti Luther, ss.53,54, 1. teesi).*

*”Ellei minun osoiteta olevan väärässä Jumalan sanan tai muiden selvien syiden avulla, en saada enkä halua peruuttaa yhtään sanaa, sillä **on väärin ja vahingollista toimia omaatuntoaan vastaan**” (Holmquist, Martti Luther, s.76).*

*”Jumalan pyhä sana on **ainoa ohje**, jonka mukaan kaikkea oppia kirkossa on tutkittava ja arvosteltava” (KL 96 §).*

*”Niin, me olimme silloin vajonneina niin kauhistavaan pimeään, ettemme kyenneet mitään asiaa oikein arvostelemaan. Mutta nyt, kun evankeliumin valo välkehtii, **alistamme kaikki elämäntutsumukset maailmassa varman ja erehtymättömän arvostelumme alaisiksi**” (Gal. kirj. sel. s.259).*

*”Lutherin valtavat sanat: Oratio, meditatio, tentatio faciunt theologum rukous, mietiskely ja ahdistus **tekevät miehestä teologin**” (Pieper, Dogmatiikka, s.59).*

”Tornikokemuksella on ollut Lutherin elämässä niin käänteen tekevä merkitys, että sitä on voitu verrata Paavalin Damaskon-elämykseen” (Kares, Luther, s.349).

Tämä johti Lutherin teologisesti aivan uusille urille: *”Silloin tunsin itseni suorastaan uudestisyntyneeksi, ja **uskoin astuneeni avatuista porteista paratiisiin**” (mt.s.353).*

*”Luther joutui siltä kohdalta vähitellen tuohon uuteen näkemykseen: **simul iustus et peccator**, samalla kertaa vanhurskas ja syntinen. Se on tila, missä kristitty jatkuvasti, joka päivä elää: kadotettu ja tuomittu, mutta Kristuksessa armahdettu...Tämän ´uuden` vanhurskauttamisopin yksinkertaisena ja valtavana sisältönä oli ´**sola fide, sola gratia, solus Christus**` , pelkkä usko, pelkkä armo, pelkkä Kristus” (373,374).*

*”Varo sen tähden pyrkimästä sellaiseen puhtauteen, ettet enää omissa silmissäsi tahdo näyttää syntiseltä, - et enää sellainen olla. **Kristus asuu näet vain syntisten luona**” (Kares, Luther, s.380).*

”Olkootpa piispat ja papit muuten kuinka pyhiä ja autuaita tahansa, tässä yhdessä asiassa he ovat veltoja – ja vieläpä melkein kaikki. Heillä ei ole huolta totuuden

sanan oikeasta saarnasta. Ja niinpä onkin varmaa, että **heidät kerran luetaan susien eikä paimenten joukkoon**” (393).

”Hän (Luther) syvimmältään ei huolehtinut muusta **kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä Jumalan ja omantunnon edessä**” (Kares, Luther, s.154).

”Ja kuta viisaampia, oikeudenmukaisempia ja pyhempitä ihmiset ovat Kristuksesta, **sitä en enemmän he vahingoittavat evankeliumia**” (Gal.kirj. sel. s.59).

”Pyhän ihmisen elämä on enemmän Jumalalta ottamista kuin hänelle antamista, enemmän halajamista kuin omistamista, enemmän hurskaaksi tulemistä kuin hurskaana olemista... Sen tähden on sisällisen ihmisen oikea olemus pyytämistä, halajamista, etsimistä” (Kares, Luther, s.437).

”Jumalalle onkin ominaista nöyrien korottaminen, nälkäisten ravitseminen, sokeiden valaiseminen, kurjien ja masentuneiden lohduttaminen, syntisten vanhurskauttaminen, kuolleiden eläväksi tekeminen, epätoivoisten ja kadotukseen tuomittujen autuuttaminen” (Gal.kirj. sel. 378).

”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia **kuin Jumalan puhdasta sanaa** – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirotut!” (Gal. kirj. sel. s.79).

”Luterilaisina meidän on syytä muistaa, miten rakas oli Raamattu Martti Lutherille ja mitä se hänelle merkitsi. Hänen oma kirjallinen tuotantonsa oli valtavan laaja ja on koitunut jatkuvaksi siunaukseksi luterilaiselle kristillisyydelle. Mutta miten Luther arvosti siihen verrattuna Raamattua, käy ilmi eräästä hänen lausunnostaan, jonka mukaan **hänen kirjansa haudattakoon vaikka seitsemän sylen syvyyteen, jos ne vieroittavat tai estävät ihmisiä lukemasta Raamattua**” (Martti Häkkinen, Sisälle Sanaan, s.13).

”Uskonpuhdistaja käytti joka päivä ainakin kolme työhön muuten soveliainta tuntia rukoukseen” (Kares, Luther, s.171).

”Syytettäköön minua ylpeydestä, ja ahneudesta, aviorikoksesta ja murhasta, vihollisuudesta paavia vastaan...**kunhan minua vain ei voida syyttää jumalattomasta vaikenemisesta**” (Kares, Luther, s.145,146).

”Meidän pitää siis joka päivä päättävästi ponnistella varmuudesta varmuuteen, perin juuriin hävittääksemme tuon tuhoisan valheluulon, joka on riivannut koko maailman: **’Eihän sitä ihminen tiedä, onko armossa’**” (Gal. kirj. sel. s.452).

*”Kristillisen opin luonteeseen kuuluu se, että **sitä on pidettävä varmana** ja että siitä on pidettävä kiinni” (Tunnustuskirjat, s.16).*

*”Eniten Lutheria suretti se, että hänen wittenbergiläiset virkaveljensä **olivat välinpitämättömiä väärän opin suhteen**” (TK. s.31).*

*”Lankeemus opillisessa suhteessa ei ole inhimillistä, **vaan perkeleellistä**” (Gal. kirj. sel. s.580).*

*”Se, joka täydellä todella pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, **ei voi jäädä yhteen sellaisten kanssa, jotka opettavat väärää oppia tai pitäytyvät siihen**. Opettaja, joka harhoja opettaessa vaikenee, mutta kuitenkin on olevinaan oikea opettaja, on julkista kiihkoilijaa pahempi; ulkokultaisemisellaan hän aiheuttaa vaikeampaa vahinkoa kuin vääräoppinen” (TK. s.31).*

”Pitäköön jokainen huolta siitä, että on varmaakin varmempi kutsumuksestaan ja opistaan, jotta vähääkään epäilemättä ja pelkäämättä voi sanoa: ‘Vaikka me tahi enkeli taivaasta`jne” (Gal. kirj. sel. s.90).

*”Hän sanoo kokeneensa, että kaikilla niillä, jotka taistelevat häntä vastaan on pelokas sydän ja vaivaava omatunto, **koska he pelkäävät Raamattua tietäessään, kuinka tuntematon se heille on**” (Kares, Luther, s.97).*

*”Mutta perkeleelle ja hänen palvelijoilleen, **eksytysten ja lahkojen alkuunpanijoille meidän pitää apostolin esimerkin mukaisesti olla kärsimättömiä, kopeita, karskeja ja leppymättömiä sekä säälimättä paljastaa pilkattavaksi, kirota ja tuomita heidän kavaluutensa**” (Gal. kirj. sel. ss.63,64).*

*”Jumalattomien taas en mitenkään toivo niitä (kirjoituksiani) hyväksyvän, vaan **minä toivon niillä ärsyttäväni heitä ja heidän jumalaansa perkelettä**” (Gal.kirj, sel. s.10).*

*”Ei, hyvä ystävä, älä tarjoskele minulle rauhaa ja yksimielisyyttä silloin, kun meiltä samalla häviää Jumalan sana, sillä siten olisi iankaikkinen elämä ja kaikki kadotettu. Tässä ei käy päinsä väistyminen tai kenenkään ihmisen mieliksi myönnötysten tekeminen. Sanan edestä on sen sijaan kaikkien väistyttävä, olkoonpa hän ystävä tai vihamies, sillä sitä ei ole annettu ulkonaisen maailmallisen yksimielisyyden ja rauhan tähden, vaan iankaikkisen elämän tähden. Sanan ja opin on synnyttävä kristillinen yksimielisyys ja yhteys. Jos se on yhtäläinen ja sama, seuraa varmaan kaikki muukin; ellei ole, ei tuloksena kuitenkaan ole mitään yksimielisyyttä. **Älä siis tule minulle puhumaan rakkaudesta tai ystävyystestä, jos sanasta tai uskosta tingitään...**Kyllähän me mielellämme säilytämme ulkonaisen rauhan...mutta opin ja kristillisen yhteyden asiassa emme tahdo olla heidän kanssaan missään tekemisissä*

emmekä pitää heitä veljinä, vaan vihollisina, koska he tietoisesti pysyvät erheessään, ja me tahdomme taistella heitä vastaan hengellisessä kamppailussa. Perkeleellinen ja petollinen on se esitys ja vaatimus..., että yksimielisyyden tähden olisi väistyttävä jonkin verran ja hyväksyttävä jokin harha. Sillä tavalla perkele tahtoo vieroittaa meidät sanasta” (21. s. Kolm.j.ep.s., WA. 34, II, 387).

*”Me taas, koska pyrimme olemaan mieleisiä Jumalalle emmekä ihmisille, **ärsytämme vastaan perkeleellisen ja helvetillisen vihan** sekä saamme kärsiä maailman taholta herjausta ja pilkkasanoja, kuolemaa ja kaikkea onnettomuutta” (Gal. kirj. sel. ss.81,82).*

*”Mutta se, joka pyrkii olemaan mieliksi Jumalalle, **saa ihmiset sydäntyneiksi vihollisikseen**” (82).*

*”Eihän maailmalla olekaan sitä armoa, että se kiittelisi hurskasten hyviä tekoja, puhumattakaan siitä, että se antaisi niistä korvausta; sillä se ei niitä huomaa, ja, jos huomaakin, se ei arvostele niitä hyviksi teoiksi, vaan häijyimmiksi tihutöiksi, ja ne, jotka sellaisia tekevät, **se potkii pois maailmasta ihmiskunnan turmiollisimpana ruttona**. Niinhän Kristuskin, maailman Vapahtaja, sai äärettömän suurista ja sanomattomista hyvistä teoistaan osakseen häpeällisimmän ristinkuoleman. Samoin tuli apostoleista, jotka toivat maailmalle armon ja iankaikkisen elämän sanan, ´kaiken maailman tunkio ja joka miehen hylky` (1. Kor.4:13)” (Gal.kirj. sel. ss.401,402).*

*”Samoin nykyään **Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin**: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas” (Gal. kirj. sel. s.502).*

*”Kaikki oli ennen evankeliumin esiintuloa niin leppoisan rauhallista, mutta nyt, kun sitä on julistettu, kaikki menee mullin mallin...hurskaat saavat maailmassa pitää hyvänä sen kunnianimen, että ovat kapinallisia, rauhanrikkovia ja lukemattomien onnettomuuksien aiheuttajia...**Älköön tunnustautuko kristityksi se, joka ei halua kärsiä vainoa Ismaelin puolelta**” (Gal.kirj. sel. ss.533,534).*

*”Hurskaat taas puolestaan sanovat maailmaa – niin, ´maailma` ei Pyhässä Raamatussa merkitse vain julkijumalattomia rikollisia, **vaan niitäkin, jotka ovat hyvin vilpittämiä, hyvin viisaita ja hyvin pyhiä – perkeleen lapsiksi, jotka tarkkaan seuraa isänsä askeleita**” (Gal.kirj. sel. ss.694,695).*

*”Näin sanomalla Paavali siis todistaa **Pyhän Hengen antamalla pohjattomalla vihalla vihaavansa maailmaa, ja maailma puolestaan pohjattomalla pahan***

hengen antamalla vihalla vihaavan häntä; on kuin hän sanoisi: Ei mitenkään voi olla mitään sovinnollista suhdetta minun ja maailman välillä” (Gal.kirj.sel. s.695).

”Vainoaahan ja surmaahan meitä maailma, **vihaavathan meitä valeveljet** mitä kiivaimmin, kauhistaahan meitä kamalasti sydämässämme saatana tuliuolineen vain sen vuoksi, että opetamme Kristuksen olevan vanhurskautemme ja elämämme” (Gal.kirj. sel. s.703).

”Lain varsinaisena tehtävänä onkin saada meistä syynalaisia, nöyryyttää ja tappaa meitä, viedä meitä helvettiin ja riistää meidät puti puhtaiksi, mutta siinä tarkoituksessa, että tulisimme vanhurskaiksi, meidät korotettaisiin ja tehtäisiin eläviksi, vietäisiin taivaan korkeuksiin ja saisimme omaksemme kaiken. **Se siis ei tapa vain tappaakseen, vaan se tappaa elämäksi”** (Gal.kirj.sel. s.413).

”Sokeuksien sokeutta on, Luther kirjoittaa, että ei tahdota saarnata lakia ilman ja ennen evankeliumia. **Kuinka on mahdollista saarnata syntien anteeksiantamusta, ellei sitä ennen ole olemassa mitään syntejä?”** (TK. s.54).

”Me uskomme...että lainsaarnaa ei ole ahkerasti harjoitettava ainoastaan epäuskoisten ja katumattomien parissa, **vaan myös...uskon kautta vanhurskautettujen parissa”**, perustellen tätä kantaa seuraavasti: ”Vaikka nämä näet ovatkin uudestisyntyneitä ja mielensä hengessä uudistuneita, ei uudestisyntyminen ja uudistus kuitenkaan tässä elämässä ole täydellinen” (Pieper, Dogmatiikka, s.483 / Yksimielisyyden ohje).

”Mutta minulla ei ole sellaista **merkillistä uskoa**, josta Jumala on minua varjeleva, kun hän on minut siitä kerran vapauttanut, - ei ole siis minulla sellaista uskoa, **että voisin kutsua Kristuksen kirkoksi sellaista kirkkoa, joka koristaa itseään Kristuksen kirkon nimellä ja siitä kerskaa ja kuitenkin on jumalattomien kopla ja perkeleen kirkko**, kuten hedelmät valtavasti todistavat puun olevan pahan...” (A. Aijal Uppala).

”Nykyiset hengenmiehet...eivät närkeä mistään enemmän kuin siitä, että kirkon etuuksia, oikeuksia, valtuuksia ja mahtia loukataan. Siihen syypäät he heti kaikilla sanansa salamoilla panevat pannaan ja julistavat harhaoppisiksi...**vaikka sinulla olisi sellaisia vikoja, että ne huutavat taivaaseen asti, olet kuitenkin hurskain kristitty, jos vain puolustat kirkon oikeuksia ja etuuksia”** (Kares, Luther, ss.414,415).

”Onhan ilmeistä, että Rooman paavit kannattajineen puolustavat jumalatonta oppia ja jumalattomia jumalanpalveluksia. **Paavin ja hänen kannattajiensa valtakuntaan sopivat täysin vastakristuksen tuntomerkit”** (TK.278).

TIE VANHURSKAUTTAMISEEN JA PYHITYKSEEN

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka **olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.** Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmistemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä” (Room.6:1-7).

Kun me kasteessa samaistumme Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen uskossa, me saavutamme sekä vanhurskauttamisen että pyhityksen!

*”Re – formaatio merkitsee kirkon uudistamista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja katsotaan siitä käsin, missä ollaan menossa...Jos nyt sitten kysymme, mikä tämä ´alkuperäinen`, tämä nykykirkon tilanteen mittapuu, niin **se on luonnollisesti se apostolinen kirkko, jota Uusi testamentti kuvaa...´anakainoosis` (Room.12:2...tarkoittaa uudistamista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja sen mukaan korjataan kulkua”** (Perusta 6/90, Rimpiläinen).*

*”Minä pyydän, että ihmiset olisivat minun nimeni suhteen vaiti eivätkä nimittäisi itseään luterilaisiksi, vaan kristityiksi. Mikä on Luther? Ei tämä oppi minusta ole, eikä minua ole ristiinnaulittu kenenkään edestä. Paavali ei voinut sietää, että kristityt nimittivät itseään hänen tai Pietarin mukaan. Kuinka sitten minä, vaivainen, haiseva matosäkki vois in antaa Kristuksen lasten nimittää itseään minun kurjan nimeni mukaan? Ei niin rakkaat ystävät, vaan **hävittäkäämme juuria myöten puoluenimet ja ottakaamme kristityn nimi hänen mukaansa, jolta oppimmeekin on! Minä en ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Yksin Kristus on meidän Mestariimme.”***

Martti Luther; Ole turvallisin mielin – kokoelmassaan.

”On aika havaita ja tiedostaa, että valikoivalla ja osittuneella rakkaudella ei voi rakastaa kokonaista ja jakamatonta Kristusta. Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleeksi kaikki ne, jotka ovat Hänen yhteydessään, sillä **Jeesus ei tule ilman heitä”** (Leikkari, Armahdettu yhteyteen Kristuksessa, s.161). - Teh. VHN